

[Ole Vagn Christensen]

Og når vi har fået pålagt arbejdsgiveren den økonomiske forpligtelse for disse g-dage og vi også har det juridiske grundlag for at hente disse penge hjem, er jeg sikker på, at vi vil stå i en situation, hvor der er en helt, helt anden holdning over for det, som man kalder forkromede ordninger og alt det dér. Det afhænger jo af, hvordan vi tilrettelægger det.

Jeg benyttede ganske rigtigt udtrykket grus i maskineriet, men jeg er glad for, at arbejdsministeren lagde luft til hr. Helge Sanders udtalelser. Hvis ikke arbejdsministeren havde gjort det, havde der været tale om forligsbrud, for det er jo netop aftalt, at ministeren skal fremsætte et forslag, hvis det kan lade sig gøre, og at han også skal begrunde, hvis det ikke kan lade sig gøre. Men det står fast, at der skal fremsættes et forslag, såfremt de tekniske og andre forudsætninger overhovedet er til stede. Det står i aftalen, hr. Helge Sander, og jeg er glad for, at ministeren i hvert fald forstod det.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg må tilstå, at jeg synes, det er lidt stærke ord, når hr. Ole Vagn Christensen begynder at tale om forligsbrud. Nu er det jo stadig væk således, at det også er tilladt enkeltpersoner – især hvis de repræsenterer partiet – at give udtryk for partiets holdning, og jeg må sige til såvel hr. Ole Vagn Christensen som fru Lilli Gyldenkilde, at de to indlæg, vi har hørt her, virkelig ville have vægt, hvis Venstre havde 90 mandater. Det har vi knap nok endnu, så lad os derfor vente og se, hvad der sker.

Men jeg må sige til hr. Ole Vagn Christensen, at der bliver blandet to ting sammen lige nu. Spørgsmålet om godtgørelsesdagene skal ikke forplumre den anden del af debatten, for her er vi jo ganske enige, både i og uden for Folketinget. Jeg har ikke hørt nogen sige, at de har en anden holdning til den sag.

Det afgørende her og nu er, at arbejdsministeren har tilkendegivet i udvalget, at han vil foretage en nærmere undersøgelse og vende tilbage inden den 1. marts 1993. Og så kan vi tage den debat op, som hr. Ole Vagn Christensen nu har berørt et par gange; derom er der ingen uenighed. Vi har forskellige holdninger med hensyn til at lægge skat på beskæftigelse, men det må vi også have afklaret. Der er i hvert fald ikke tvivl om Venstres tilslutning til lov-

forslaget, men vi har vore holdninger, og dem vil vi også møde frem med, når vi skal diskutere sagen fremover.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Naturligvis skal lønmodtagerne have de penge, som de har en lovhjemlet ret til at få, og det må vi naturligvis medvirke til. Men jeg er nødt til at minde om, at en af årsagerne til, at vi får problemer med hele denne ordning, er, at ordningen har en grundlæggende fejl.

Ordningen har et principielt rigtigt sigte, nemlig at arbejdsgiverne skal presses til at lave så fornuftig en arbejdstilrettelæggelse som muligt, så man kan beskæftige den arbejdskraft, som man nu engang har. Men den grundlæggende fejl er, at man aldrig har villet erkende, at i praksis er der forskel på arbejdsgivernes muligheder for at lave denne arbejdstilrettelæggelse, fordi de forskellige brancher arbejder under vidt forskellige grundvilkår, som man ikke har nogen indflydelse på. I visse tilfælde er det vejrlyget, i andre tilfælde svigtende mulighed for at få tilført de friske råstoffer, som skal bruges i fabrikationen, og så længe man ikke vil tage fat på dette grundproblem, bliver der bøvl med ordningen.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er enig med hr. Glønborg i, at der er nogle grundlæggende problemer, vi ikke har taget fat på. Han nævnte et par af dem, hvor jeg også synes der kan være noget om snakken.

Jeg vil nævne et andet, nemlig at vi må lave nogle ordninger, der er så rene og klare som overhovedet muligt. Hvis Folketingets flertal er blevet enigt om, at arbejdsgiverne skal betale første og anden ledighedsdag, jamen så skal de naturligvis betale første og anden ledighedsdag. Så kan der nogle steder være de problemer, som hr. Glønborg berørte, nemlig at der er visse brancher, hvor vi ved at man har kæmpeproblemer, og så må vi selvfølgelig se på det.

Men det væsentlige i sagen er jo, som hr. Ole Vagn Christensen også var inde på, at masser af lønmodtagere simpelt hen ikke får betaling for hverken første eller anden ledighedsdag. Som tilstandene er på arbejdsmarkedet i øje-